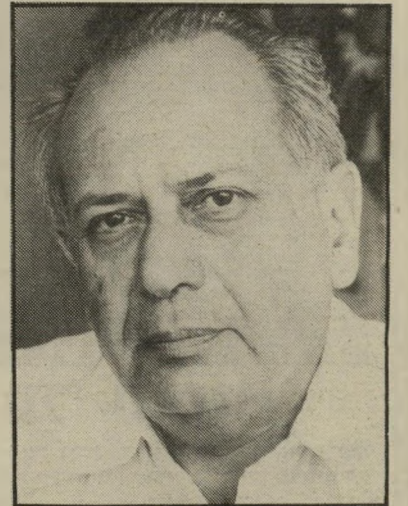

המועצה. הוא הדפיס גם דפים על מילחמת-לבנון; סניגוריה. לכל מה שעשה, הצליח להשיג את אישור המוסדות. אפשר להתוכח אם כך היה צריך לנהוג, ואם היו צריכים לאשר לו כל דבר מראש או אחר-כך.

את ספריו הוא דחף בכל מיני דרכים, כפי שמזכיר מועצת-הפועלים יבול לעי שות. עזרו לו בהפצת ספריו מזכירים של מועצת-הפועלים אחרות, מופעלים ומוסדות. בעד הרבה קבלות-סנים שר ערך בביתו קיבל בחזרה את ההוצאות מקופת "בית-ברנר".

מה קרה בהפועל? שטיינקלסר: "קנו שחקנים בכסף שלא היה למועצת-הפועלים. השבו שהכסף סים יורמו ממכירת כרטיסים, אך ה תחזיות לא התאמתו. באו לדרבי סחות מ-50% מכפי שקיוו. אם רוצים ספורט ייצוגי, כפי שעשו, לא יתכן שלא יהיו גרעונות בקופה. משלמים בשביל ראו וזה. שטייטת הרגל צפויה, אם לא עכשיו אז בעוד שנה או שנתיים."

אחר כך המשיך: "איני זוכר אם בן-מאיר הקים לעצמו קרן של 80 אלף דולר כדי לרוץ לראשות-העירייה. אולי

יורש קאופמן
הנהיג מישטר-צנע

היתה זאת מגבית מיוחדת, משהו מחול. איני זוכר.

"נדמה לי שבן-מאיר מכר רכוש של מועצת-הפועלים, כמו מיגרשים ומועדונים. הררווה הכס' פית הגדולה, שירש מאורי אלפרט, נאכלה על-ידו, כי הוא הרחיב מאוד את העבודה גם כדי לבנות את עצמו.

"ועדת-הביקורת המרכזית, שבראשה עמד ניסים בכר, עשויה להוציא בקרוב רוח שבו ישבחו את שנותיו הכרוכות. לא יכנסו לעניינים הכס' פיים, כמוכן, אולי יזכירו כי המצב הכספי הקשה מקורו בהרחבת פעולות בזמנו של בן-מאיר. הוא עשה כל דבר גראנד; מופעים ואירועים רק ב היכל התרבות, וזה עלה כסף רב מאוד."

האם זה שוחד?

הוא גם השתק עיתונאים? לא רק הוא חילק כרטיסים-חינם ל עיתונאים. גם אני חילקתי לעיתונאים כרטיסים לכל מיני הופעות ומופעים, לרבות ספורט. לרובי. האם זה שוחד?

"הייתי אחראי על חילוק הכרטיסים. היה לי ויכוח קשה עם העיתון חידשות. לא רציתי לתת להם כרטיסים. הם כתבו עליי רע מאוד. התלוננו. סבוח נתתי גם לעיתונאים שלהם.

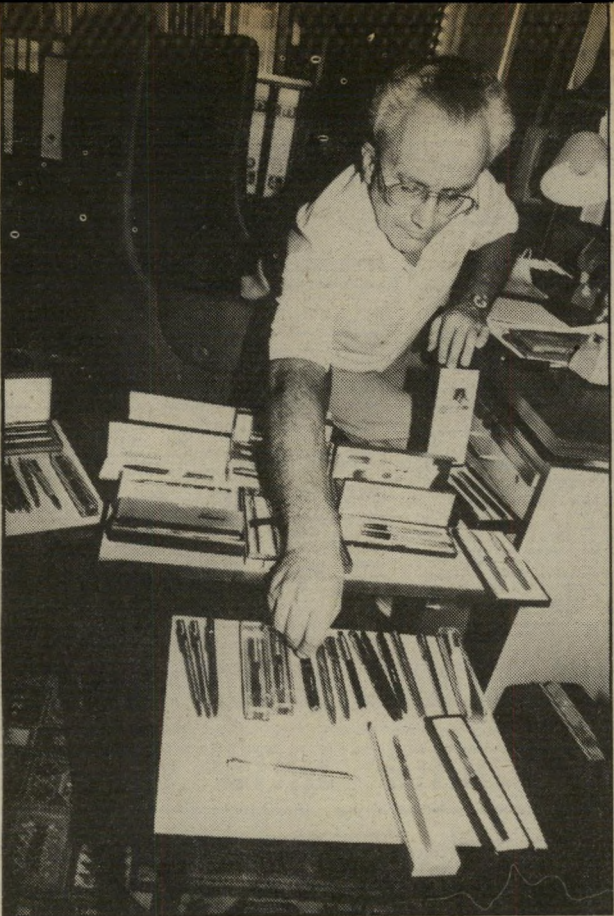
"יש בבית-ברנר מינסה כשביל עיתונאים, הדורשים כרטיסים בחינם. גם עסקני הכית, כמו רפי לוי, לא הסתפקו בכרטיס אחד כשבת. רפי לוי תמיד רצה יותר. והיום הוא מספר כי חילוק הינם לעיתונאים. ומה הוא? זה גנגסטרויסו!"

כך דיבר מזכיר מועצת-הפועלים שטיינקלסר, שתיי קאופמן החליפו ב'1 באוגוסט 1985.

אך הוא לא צייר את כל התמונה. אפשר להוסיף עליה: כמו:

● בן-מאיר כותב ספרים הרבה, כמעט כרטיסונות. כל אימת שיוצאת ממכשיר-הדפוס אחת מיצירותיו, הוא מפעיל קשרים לרכישת הספרים. ותיי קים בקונצ'ן "בור" מספרים כי ספריו נרכשו באלפים על-ידי החברה. "בור" חילק כימעט לכל עובד. במחסני הקוני צרן מצויים עוד ערימות של מאות יציר רות.

● בן-מאיר נסתייע בפעולותיו בכספים שזרמו

בן-מאיר והעטים היקרים
גם אירוח נדיב וגם כיבודים רבים

בן-מאיר במועדון לראשות-העירייה
גם סרוויסים וגם כלי-מיטבח

קה מצפונית, הרחיבה קימעה כור את פעולות קרן אור פאריס וחילקה גם מתנות לפצועי צה"ל.

כאשר החלו סודות קרן אור פאריס לדלוף, מיהרו לשלוח את איש-הסוד צבי אברמסון לגלות בחול. הוא הושם כנציג כור בטהראן. כך ביקשו להרדים את פעולות הקרן.

אותה חברה (אייס-אל) קיבלה מהגרמנים שתי מכוניות פרטיות כשני מהאיגודים המוקצועיים. מתנת פועלי גרמניה לפועלי ישראל. אלה הועמדו לשימושם של שני בוסים בבור. אחר כך, בתקופת מאיר עמית בבור, נמכרו המכוניות.

היחסים בין נפתלי בלומנטל, יור מועצת ה מנהלים של כור, לבין בן-מאיר, היו הרוקים. לא אחת אירח בלומנטל לצהריים את בן-מאיר ב מבצ כור. ב'1981, כאשר ערב הבחירות לכנסת הועלתה אפשרות שבלומנטל יהיה שר-התעשייה והמיסחר, התבקש בן-מאיר לסייע בקידום מועמ דתו. בלומנטל לא נותר חייב לבן-מאיר. יד רחצה יד.

לבד מאירוח נדיב על חשבון מועצת-הפועל לים, נהנה בן-מאיר מכיבודים רבים בגרמניה, בעיקר במחוז וסטפליה, וגם מבנק האיגודים המקצועיים. אחד מאנשיו בגרמניה הוא הורסט בקר, הגר כנון. הוא מראשי אגודה וולונטרית לברית-ידידות עם ישראל, אך גם משמש מקור לאיכות לתרומות. בן-מאיר מסתייע גם באירגון גרמני בשם עבודה וחיים, הנמצא אף הוא בווסטפליה.

כאשר הוא מתארח בגרמניה, שר היתה לביתו המאומץ. הוא נוהג להזמין בעצמו מראש מישאל על חשבון מארחיו הגרמניים את המלון והחדר הרצויים לו, לרוב לנוף המשקוף אל ההרים בשוורצוולד. נאמניו ב"בית-ברנר" ונשותיהם — מדובר בלפחות ארבעה זוגות — מתארחים אף הם מדי פעם בפעם בגרמניה עלי-חשבון המי ארחים.

אחד מנאמניו הראשיים בילה חצי שנה בכלגיה ובארצות-הברית, השגריר הגרמני בישראל ה עיק לבן-מאיר צל-כוכר בשל "טיפוח יחסים עם גרמניה".

תדי קאופמן מסרב לארח על חשבון בית-ברנר מישלחת שתגיע מחבל הרוהר ושחבריה מוכרים כידידי בן-מאיר.

● בן-מאיר רכש לעצמו שם כחומר מתנות יקרות, שרבות מהן הוא בוחר לעצמו. חולשותיו מוכרות במוסדות ההסתדרות, במיפעליה ובחברותיה. הוא משוגע לעטים יקרים. מ.בור" קיבל סרוויסים מתוצרת "נעמן", וכלי-מיטבח מתוצרת "סולתם", תמונות אמנות — והרשימה ארוכה.

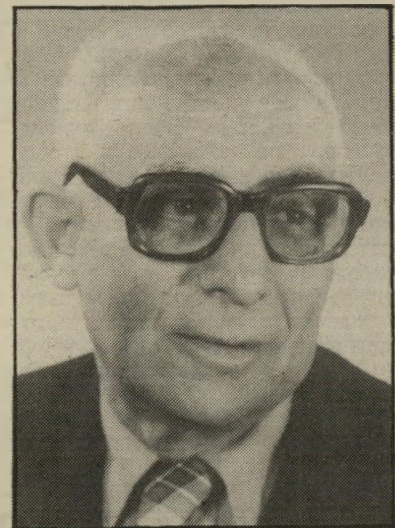
(כתבה שניה בשבוע הבא)

העולם הזה 2515

היה מנכ"ל האגודה למילחמה בסרטן כאשר אשתי המנוחה היתה חולה. כך הכרתיו. בן-מאיר נהנה מעוד קרנות סודיות שנוהלו בכור ובבנק הפועלים. מוזכרות שתיים כאלה:

- קרן אור פאריס.
- קרן אור.

הראשונה היתה קרן סודית מאוד, שרק מעטים ידעו את רזיה. השניה היתה קרו יותר גלויה. ניהול

יורש שטיינקלסר
לא זכה בפריבילגיה

הקרנות היה במשותף על-ידי בנק הפועלים וכו. זרמו אליהן כספים גם מבנק האיגודים המקצועיים בגרמניה (בנק פיר גמינווירט-שאפט). הטרנסקציות נעשו דרך חברה בשם איי-אס-אל, שהיתה חלק ממערך כור ובנק הפועלים. שתי הקרנות פעלו תחת המטריה של איי-אס-אל. המנכ"ל של גוף זה היה צבי אברמסון, שמת.

החברה היקצתה גם אשראים למימון מיפעלים הסתדרותיים, אך הגישה סיוע נדיב גם למקורבים במיפלגה ולכאלה שהבוסים רצו קידומם. פעולותיה היו ברובן עלומות. היה לה קשר ישיר עם יעקב לוינסון.

כור חילקה מתנות והטבות בעיקר דרך קרן אור פאריס. שהיתה קשורה — בגלל עסקים משותפים בחול" — גם עם ישראלי עתיר-כספים, שפעל הרבה בצרפת (מכאן אולי שם הקרן), חרותניק ממקורבי מנחם בגין.

ההטבות שחילקה "בור" היו גם במזומנים. לא אחת התבקשו אנשי-סוד של הבוסים ב"בור" ליטול עימם מזומנים במיזוודות בשביל עסקן זה או אחר של המיפלגה.

היו שקיבלו, מלבד המזומנים, גם מתנות יקר רות, כמו מקררים חשמליים ותנורי-כביסה.

אחרי מילחמת יום-הכיפורים, אולי בשל מוע-

אליו מקרן משה יוליש, שהיה מראשי כור בשנות השישים. אנשי הסוד של הקרן היו נפתלי בלומנטל, זאב קריב, אברהם עופר, יהושע רבינוביץ, זאב וינר, שמואל זיטלני. לאנשי הגוש של מפא" בתל-אביב היה מעמד-כבודה בקרן, שחיל קה כספים במזומנים ומתנות לאנ"ש במפא-יישלי או.

כאשר היה יהושע רבינוביץ ראש עיריית תל-אביב, הועלתה על-ידי האפשרות לשבץ את רב בן-מאיר, שבלט או בעסקנותו ובשרותיו למיפ לגה במחוז תל-אביב, כאחד מסגניו. היה זה גם רבינוביץ שעשה למינויו של בן-מאיר כמזכיר המחוז של המיפלגה. היה צורך, כנדרש בחוק, להמציא לבן-מאיר כתובת תל-אביבית, כדי שיוכל להתמודד בבחירות לעירייה. הוא היה תושב רמת-גן. רבינוביץ, שהיה אז תמים למדי, האמין כי האיש "ישר כסרגל" והוא ינקה את "המוגלה" במחוז. אר ההיפר אירע במציאות.

עזרו לבן-מאיר בורכים שונות בהעתקת מגר ריו לתל-אביב. סודרה לו גם כתובת פיקטיבית בתל-אביב, אך התוכנית לא עלתה יפה, ובן-מאיר לא היה לסגנו של רבינוביץ בעירייה.

לא חלפו שנים רבות ובן-מאיר, כשצבר כוח, יצא באופנסיווה גלויה נגד יהושע רבינוביץ, שהיה ראש הגוש, אך שמעמדו נחלש והלך. בן מאיר (כסיוע אליהו שפייר) השתלט על המכונה המיפלגתית, תוך בעיטה גסה בוותיקים, שאותם סימל רבינוביץ.

לקרן יוליש זרמו כספים ממקורות גלויים, אך בעיקר סמויים. כך, למשל, הוזרמו אליה את התמורה שהתקבלה ממכירת בוסתן. מועדון מפא" ליד כיכר-דיזינגוף.

זאב קריב, שהיה מנכ"ל מקורות והיום המבקר הפנימי בסולל בונה (כפנסיונר), נזכר כי הבוסים העיקריים של קרן יוליש היו ותיקי-הגוש בתל-אביב, שניווטו את הקרן כרצונם. נכון כי בן מאיר קיבל כספים מהקרן, אמר קריב, אך הוא לא יכול להיזכר על שום מה דאגה קרן יוליש לרב לצרכי תרבות.

המילה "גם" היא בעלת משמעות ב" הקשר זה.

קריב התפטר מהנהלת הקרן החשאית לפני יותר מ10 שנים. הוא היה גיזבור של בן-מאיר בעת שזה התמודד על ראשות העירייה, וגם גיזבור של תדי קאופמן, שנבחר כמזכיר ההס תדרות בתל-אביב בקיץ האחרון. "שמעתי שבן מאיר השאיר אחריו בבית-ברנר שוקת שבורה וחובות רבים."

מזומנים במיזוודות

לטתי בדבריו של קריב נימה-של-אכזבה: "בזמן מסויים נזחו אותי, כולל יעקב לוינסון, 10 שנים הייתי דירקטור במועצת-המנהלים של בנק הפועלים. כך היה עד לפני חודש" אחר כך אמר: "מדביקים אותי למעשיו של בן-מאיר. הוא